

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové, ve věci žalobkyně: **N. S.**, nar. ...., státní příslušnost Ukrajina, t. č. bytem ....., zast. Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 1. 2014, č. j. MV-108272-11/SO/sen-2013,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 4. 2. 2014 žalobkyně brojila proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 16. 1. 2014, č. j. MV-108272-11/SO/sen-2013, kterým žalovaná podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla její odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 27. 3. 2013, č. j. OAM-4524-7/DP-2013, jako opožděné.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) zastaveno řízení

o žádosti žalobkyně o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, podané dne 29. 1. 2013.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že ve svém odvolání ze dne 2. 5. 2013, jakož i v dalších následných podáních v předmětném řízení namítala nesprávný postup při doručování písemností, zejména pak výzvy k odstranění vad žádosti ze dne 6. 2. 2013 a usnesení o zastavení řízení ze dne 27. 3. 2013. Usnesení o zastavení řízení pro neodstranění podstatných vad žádosti lze podle jejího názoru vydat pouze v případě, že byl účastník řízení před vydáním tohoto usnesení řádně vyzván k odstranění vad a poučen, jakým způsobem má vady odstranit a v jaké lhůtě, včetně poučení o následcích neodstranění vad. Žalobkyně uvedla, že ačkoli zákon nikomu neukládá povinnost zřídit si poštovní schránku, zřídila si poštovní schránku pro doručování písemností, označenou jejím jménem a jménem jejího manžela (pana M. L.), a to na místě s pravidelným přístupem, a na tuto schránku následně řádně a včas upozornila poskytovatele poštovních služeb a požádala jej o doručování všech zásilek do této poštovní schránky. Doručováním zásilek a vhazováním výzev k vyzvednutí poštovních zásilek do jiné schránky, než poštovní schránky žalobkyně a jejího manžela (v daném případě do schránky pana V. N., společné pro ostatní ubytované osoby), došlo dle jejího názoru k porušení ustanovení správního řádu. Přistoupením na správnost doručování a rozhodnutí by se podle žalobkyně jednalo o zavedení praxe spočívající v tom, že by každý, komu je doručována zásilka, měl předvídat a předpokládat, že bude tato zásilka doručena do schránky jeho souseda či jiné osoby žijící v blízkém okolí. Žalobkyně namítala, že postupem správních orgánů, spočívajících v nesprávném doručování a vydání rozhodnutí o zastavení řízení, resp. zamítnutí odvolání pro opožděnost, byla zkrácena na svých právech. Pro vydání rozhodnutí nebyly s ohledem na řádné nedoručení předmětných písemností splněny podmínky.

S ohledem na uvedené žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí žalované a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že s ohledem na povahu a obsah přezkoumávaného rozhodnutí je předmětem přezkumu toliko zákonné posouzení otázky včasnosti podaného odvolání bez ohledu na případné věcné námitky žalobkyně. Vzhledem k tomu, že otázkou včasnosti podaného odvolání se již žalovaná detailně zabývala v rozhodnutí ze dne 7. 10. 2013, č. j. MV-108272-6/SO/sen-2013, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 4. 6. 2013, č. j. OAM-4524-14/DP-2013 o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti okamžiku doručení usnesení ze dne 27. 3. 2013, č. j. OAM-4524-7/DP-2013, žalovaná plně odkázala na odůvodnění tohoto rozhodnutí. K tomu žalovaná uvedla, že žalobkyně poprvé v žalobě zmínila poštovní schránku volně přístupnou doručovateli poštovních služeb, která je řádně označena jménem žalobkyně a jejího manžela. V tomto ohledu poukázala na rozpor mezi tvrzením žalobkyně a shodným závěrem České pošty a Policie České republiky o absenci předmětné poštovní schránky.

Z uvedených důvodů žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.)), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

V návaznosti na podání žalobkyně ze dne 8. 4. 2014 soud v předmětné věci nařídil jednání, které se konalo za účasti zástupkyně žalobkyně, žalovaná se z jednání omluvila. Žalobkyně setrvala na své žalobní argumentaci, především na tvrzení, že v době doručování rozhodnutí měla označenou poštovní schránku jejím jménem. Na podporu svých tvrzení žalobkyně odkázala na fotodokumentaci poštovních schránek na adrese ..... a na záznam vlastníka nemovitosti V. N. Správní orgán podle názoru žalobkyně pochybil, pokud neprovedl výslech svědka N. za účasti právního zástupce žalobkyně a pokud neprovedl místní šetření na předmětné adrese. Doručováním zásilek do jiné schránky než do poštovní schránky žalobkyně došlo k porušení ustanovení o doručování. Pochybení žalobkyně spatřila i v tom, že nebyly vyčerpány všechny zákonné způsoby doručování – nejen v místě bydliště, ale i v místě zaměstnání či na jiném místě, kde se adresát zdržuje.

V předmětném přezkumném řízení má soud posoudit zákonnost napadeného rozhodnutí ze dne 16.1.2014, č.j. MV-108272-11/SO/sen-2013, kterým bylo odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra ze dne 27.3.2013 o zastavení řízení zamítnuto jako opožděné. Potažmo má soud posoudit, zda shora uvedené usnesení o zastavení řízení bylo žalobkyni řádně doručeno. Při posuzování zákonnosti doručování usnesení o zastavení řízení soud také zkoumal a zabýval se tím, zda a jak bylo řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání zahájeném dne 29.1.2013 žalobkyni již doručováno. Ze správního spisu soud zjistil, že tomu tak bylo, neboť žalobkyni byla doručována výzva č.j. OAM-4524-4/DP-2013 ze dne 6.2.2013 k odstranění vad žádosti ve výzvě konkrétně uvedené a současně doručováno usnesení o přerušení řízení na dobu stanovenou ve výzvě k odstranění vad žádosti. Jak výzva, tak i usnesení o přerušení správního řízení byly odvolatelce doručeny dne 19.2.2013, kdy žalobkyně zásilku převzala na poště na základě zanechané výzvy a poučení dne 13.2.2013 na adrese ..... Následující zásilky, a to vyrozumění o pokračování řízení byla k výzvě po vyzvednutí zásilky a zanechání poučení dle 20.3.2013 vložena do schránky 3.4.2013 a usnesení ze dne 27.3.2013 o zastavení správního řízení byla po výzvě k vyzvednutí zásilky a zanechání poučení dne 2.4.2013 vložena do schránky 15.4.2013 a rozhodnutí nabylo právní moci 30.4.2013.

Správní orgán I. stupně na základě žádosti žalobkyně zastoupené advokátem ze dne 2.5.2013 doručené Ministerstvu vnitra 3.5.2013 o určení neplatnosti doručení a okamžiku doručení usnesení č.j. OAM-4524-7/DP-2013 ze dne 27.3.2013 prováděl šetření ve věci dotazem na Českou poštu Velké Meziříčí ze dne 14.5.2013 a požádal o součinnosti Policii ČR, oddělení pobytových agend Jihlava žádostí o prověření informací ze dne 22.5.2013. Na dotaz, jak probíhá doručování na adresu ..... Česká pošta sdělila dne 21.5.2013, že na uvedené adrese je jedna domovní schránka neoznačena jménem a příjmením. Výzva k vyzvednutí byla uložena do této schránky a po uplynutí úložní doby byla vložena do schránky i zásilka. Česká pošta se řídila čl. 26 odst. 4 a čl. 24 odst. 2 Poštovních podmínek – základních poštovních služeb.

Policie ČR, oddělení pobytových agend Jihlava při šetření 23.5.2013 zjistila, že jde o rodinný dům označen číslem popisným a evidenčním obestaven novým kamenným oplocením a směrem k ulici je na něm umístěna uzamykatelná schránka, na níž je jméno V. N. Na domě za oplocením je druhá neuzamykatelná poštovní schránka s nalepenou již nečitelnou papírovou jmenovkou. Podle sdělení vlastníka nemovitosti pana Novoty má být na jmenovce jméno S. a poštovní schránka byla instalována na dům asi před měsícem. Do té doby byly veškeré písemnosti adresované cizincům vhazovány do schránky pana Novoty, který je dle

vlastního sdělení cizincům předával. K odvolání proti usnesení MV ČR OAMP ze dne 4.6.2013, č.j. OAM-4524-14/DP-2013, kterým nebylo vyhověno žádosti o určení neplatnosti doručení usnesení správního orgánu ze dne 27.3.2013 (zastavení řízení o žádosti) a určení neplatnosti okamžiku doručení bylo připojeno prohlášení vlastníka nemovitosti .....pana N. ze dne 7.6.2013. V něm vlastník uvedl, že 6 měsíců je na plotě z ulice umístěna společná schránka pro všechny bydlící, a o níž má klíče pouze on a po otevření schránky dává dopisy, které nejsou pro něho, ale pro ostatní bydlící na dohodnuté místo na chodbě na stole. Pan M. L. žádal o umístění vlastní schránky na plot, což nedovolil, ale nabídl možnost umístění vlastní schránky na původní místo na domě, kde byla schránka předtím. Je za brankou, volně přístupná, v minulosti i současnosti. Zda o umístění schránky paní S. a pan L. informovali na poště mu není známo, ale i poté asi někdy v dubnu 2013 byla pošta pro paní S. vhazována do společné schránky na kamenném plotě. Nakonec sám na poště upozornil, že na adrese jsou dvě schránky. Při jednání s cizineckou policií 22.5.2013 (správně 23.5.2013) sdělil, že schránka byla instalována minimálně před měsícem, nikoliv před měsícem, návštěva policie byla více než měsíc po namontování další schránky, ale přesně to neví. Vlastní schránku si namontovali na jaře, podle pana L. v březnu 2013, což si nepamatuje, ale vyloučit to nemůže. V době návštěvy policie byla schránka na domě označena nečitelně, jména byla částečně smytá deštěm. Dne 2.5.2013, kdy měl předávat paní S. zásilku byla jména na schránce čitelná, zjišťovali, proč zásilka nebyla vhozena do jejich vlastní schránky ale do společné.

V žádosti o určení neplatnosti doručení a okamžiku doručení usnesení ze dne 27.3.2013 je uvedeno, že se účastnice řízení dne 2.5.2013 dostavila na MV ČR OAMP za účelem vyznačení překlenovacího štítku, bylo jí sděleno, že řízení o prodloužení pobytu bylo zastaveno a dne 30.4.2013 skončilo. V podání účastnice řízení (žalobkyně) tvrdila, že žádné usnesení nedostala a nebyla jí doručena ani výzva k převzetí uložené písemnosti a na poště zjistila, že jí byla doručována nějaká písemnost, která byla vhozena do schránky a vlastník nemovitosti ji jí dne 2.5.2013 předal, výzvu k vyzvednutí uložení písemnosti se nepodařilo dohledat, byla pravděpodobně rovněž vhozena do schránky, k níž má přístup vlastník nemovitosti.

Ze žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu soud zjistil, že žalobkyně uvedla adresu pro doručování ..... Pokud správní orgán po zahájení řízení doručoval písemnosti žalobkyně na tuto adresu, postupoval v souladu se zákonem, neboť žalobkyně tuto adresu uvedla jako adresu pro doručování. Že šlo o adresu pro doručování funkční vyplývá z toho, že výzva k odstranění vad žádosti ze dne 6.2.2013 a usnesení o přerušení řízení z téhož dne bylo žalobkyni řádně doručeno jejím převzetím dne 19.2.2013 po předchozím zanechání výzvy a poučení dne 13.2.2013. Stejným způsobem žalovaná doručovala následující písemnosti ze dne 15.3.2013 a 27.3.2013. Nelze pominout a přehlédnout skutečnost, že na řádně doručené písemnosti dne 19.2.2013, tj. výzvu k odstranění vad žádosti a usnesení o přerušení řízení žalobkyně žádným způsobem nereagovala.

Dle sdělení České pošty existence jedné domovní schránky neoznačené jménem a příjmením neznemožňuje doručování písemností podle Poštovních podmínek – Základních poštovních služeb ve smyslu čl. 24 odst. 2. Uvedené sdělení neodpovídá výsledku šetření Policie ČR, oddělení pobytových agend ze dne 23.5.2013, kdy byla zjištěna na nově postaveném kamenném oplocení umístěná uzamykatelná poštovní schránka se jménem V. N. Pokud se týká umístění další poštovní schránky přímo na domě se jménem S., k době umístění se vyjádřil vlastník nemovitosti toho dne, že asi před měsícem, ve svém prohlášení připojeném k odvolání opravil toto sdělení, že asi před více než měsícem, sám to neví, pan L. mu sdělil, že na jaře. Určení přesného data instalace další poštovní schránky přímo na domě nemůže být dodatečně prokázáno navrhovanou svědeckou výpovědí vlastníka nemovitosti pana N., neboť k vyvrácení již tvrzeného by musel předložit důkaz o tom, že předmětná další poštovní schránka byla instalována konkrétního dne, což je dle soudu vyloučeno, pokud

k otázce umístění této poštovní schránky hovořil neurčitě již s policejními orgány při šetření dne 23.5.2013 a skutečnost nevyjasnil ani ve svém prohlášení před advokátem dne 7.6.2013. Soudu se jeví také nepravděpodobné, že vlastník nemovitosti nevybíral poštovní schránku umístěnou na kamenném oplocení v období od vhození písemnosti do schránky 15.4.2013 do 2.5.2013, kdy údajně uvedenou nevyzvednutou zásilku předal žalobkyni. Sama žalobkyně pak neprokázala upozornění České pošty o instalaci další poštovní schránky přímo na domě. Konečně způsob doručování poštovních zásilek do poštovní schránky umístěné na kamenném oplocení nemovitosti byl funkční, neboť při stejném způsobu doručování zásilky žalovaného ze dne 6.2.2013 (výzva k odstranění vad v žádosti a usnesení o přerušení řízení) si žalobkyně po výzvě k vyzvednutí zásilky tuto zásilku osobně vyzvedla na poště dne 19.2.2013.

K otázce, zda šlo o neplatné doručení usnesení správního orgánu ze dne 27.3.2013 se podrobně vyjádřil a své rozhodnutí o nevyhovění žádosti řádně zdůvodnil správní orgán I. stupně ve svém usnesení ze dne 4.6.2013, s nímž se soud ztotožňuje. Správní orgán I. stupně podrobně rozvedl, kdy nastanou účinky uplatnění fikce doručení a kdy lze účinky uplatnění fikce doručení zvrátit. Zde je soud zajedno se správním orgánem, že žalobkyně neprokázala, že k nevyzvednutí uložené zásilky došlo v důsledku dočasné nepřítomnosti na adrese, kam bylo doručováno nebo ze závažných důvodů, jež nastaly bez jejího zavinění. Důkazní břemeno bylo na její straně. Soud se shoduje s posouzením věci správního orgánu I. stupně také v tom, že adresu doručovací uvedla v žádosti, na uvedenou adresu měly být písemnosti doručovány a jinou adresu během řízení neuvedla. Tím prokázala, že na uvedené adrese má zajištěno přebírání poštovních zásilek a v jejím případě to bylo funkční, neboť si převzala zásilku obsahující výzvu k odstranění vad žádosti, kde byla upozorněna na důsledky nedoplnění žádosti zastavením řízení o žádosti, a tudíž z této korespondence bezpochyby věděla, že bude správním orgánem po uplynutí lhůty k doložení chybějící náležitosti sankcionována zastavením řízení. O doručování písemností se však žádným způsobem nezajímala.

Rovněž tak odvolací orgán v odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.10.2013, č.j. MV-108272-6/SO/sen-2013 o zamítnutí odvolání proti usnesení o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti okamžiku doručení usnesení ze dne 27.3.2013 řádně zdůvodnil, proč nelze žádosti žalobkyně vyhovět a vzal za nesporné, že předmětné usnesení doručované na adresu odvolatelky v žádosti bylo řádně doručeno dne 12.4.2013 po předchozím upozornění o uložení zásilky a jejím připravení k vyzvednutí dne 2.4.2013. Odvolací orgán se odvolává na ust. § 24 odst. 2, § 41 odst. 2 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., s tím, že závažné důvody vzniklé bez zavinění odvolatelky v jejím případě nejsou dány a uvedenou skutečnost není sto zvrátit jakékoliv tvrzení vlastníka nemovitosti, který se konečně k uvedené záležitosti dvakrát vyjadřoval (tvrzené instalace nové schránky na domě) a to zcela neurčitě. Stejně jako odvolací správní orgán, tak i soud považoval (v nynějším řízení s odstupem téměř tří let) od uvedené skutečnosti jeho výsledek za nadbytečný, neboť by nepřinesl ve věci nic nového. K otázce, zda měla být žalobkyně přítomna při šetření Policí ČR se vyjádřil odvolací orgán ve svém rozhodnutí ze dne 7.10.2013, č.j. MV-108272-6/SO/sen-2013 a soud se s posouzením této námitky vznesené ve správním řízení v odvolání žalobkyně ztotožňuje. Námitka nebyla uplatněna v žalobní lhůtě.

Na základě soudem shora uvedeného právního posouzení námitky žalobkyně v žalobě dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalované je zákonné, když se soud shoduje v posouzení předběžné otázky pro určení zachování lhůty, a to řádného doručení napadeného usnesení ze dne 27.3.2013, se závěry správních orgánů v jejich rozhodnutích ze dne 4.6.2013 a 7.10.2013 shora citovaných.

Odvolání žalobkyně podané dne 2.5.2013 proti usnesení Ministerstva vnitra ČR OAM 4524-7/DP-2013 ze dne 27.3.2013 je opožděné a pokud žalovaná odvolání proti tomuto usnesení zamítla rozhodla v souladu se zákonem.

Žaloba žalobkyně je proto nedůvodná a soud ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. ledna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová